

Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867. Jeg foreslaar der, at § 18, som fastsætter Bestemmelserne om Fordelingen af Udbredelsen af det fornødne til Kommuneskassen affattes saaledes, at det lignes af Sogneraadet under et paa hele Kommunen dels paa Hartkorn og bygningsafgiftspligtige Bygninger, dels efter Formue og Lejlighed, o. s. v. Forslaget tilfigter for det første, at Hartkornskatten ikke maa stige over Gennemsnittet af, hvad den har været i de sidste 10 Aar; den fastsættes af Amtsraadene og Kommuneraadene i Forening, men saaledes, at den ikke maa overstige Gennemsnittet af, hvad den har været i de sidste 10 Aar. Meningen dermed er altsaa for det første, at sætte en Grænse for Hartkornets Stigning, og dernæst samtidigt at forøge Kommunernes Hartkorn, og det har jeg foreslaaet gjort paa den Maade, at alle bygningsafgiftspligtige Bygninger blive satte i Hartkorn i Lighed med Landejendomme, og saaledes, at man lægger Assuranceværdien til Grund for Hartkornsberegningen og sætter Hartkornsværdien saaledes, at 7.680 Kro- ners Assurance sættes lig 1 Td. Hartkorn. Det Tal, 7.680, har jeg taget, som det maa- ste vil ses, af det Lovforslag, som for et Par Dage siden blev forelagt af den højt- ærede Indenrigsminister, og som omtrent gik i samme Retning. Det blev den Gang motiveret af den højtærede Minister, hvor- for han satte Værdien til denne Højde, og jeg mente ogsaa, at det vilde være et pas- sende Tal at tage. Nu kan det maa- ste siges, at det er en noget pludselig Byrde, man her paalægger Ejendomme, som hidtil ikke have været undergivne en sli- g Beskatning; men at det skulde være en Uretfærdighed, kan jeg ikke indse. For det første foreslaar jeg, at man i det første Aar ikke kan paalægge mere end 5 Kr. paa hver Td. Bygningshartkorn og dernæst, at Afgiften ikke maa stige raskere end med 2 Kr. om Aaret, indtil dette Byg- ningshartkorn har naaet samme Højde som Jordebrugshartkornet. En saadan Paabyr- delse af Hartkornsskat er meget moderat, og Stigningen finder jeg ogsaa meget moderat, naar der tages Hensyn til, at der er Kom- muner, som i de sidste 10 Aar — ja, jeg kan sige i kortere Tid end 10 Aar — har faaet deres tidligere Hartkornsa- afgift forøget med 10—12—14 Kr. I den Kommune, hvor jeg lever, havde vi for 8 Aar siden en Hartkornsa- afgift af 14 Kr., saa vidt jeg hu- ser, men for Øjeblikket er den over 30 eller dog i Jærd med at blive det, forrige Aar var den 28 eller 29 Kr.; i Aar bliver den rimeligvis over 30 Kr. Jeg kan ikke indse, at man ikke skulde være lige saa betænkelig ved

at la de Hartkornskatten paa Jordebruget stige i en saadan Grad som ved at lægge en lignende Skat paa de hidtilværende skattefri Bygninger, og naar det forleden Dag blev udtalt af det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage), at Assurancesummen i saa Henseende var en slet Maaler for Skatteværdien eller for Værdien af en Ejendom, kan jeg ikke være enig med ham deri. Han mente, at man skulde lægge Nyttetværdien til Grund, men hvor finder man den? Det er umuligt at fastslaa den; den skifter naturligvis med Ejerne og med en Uendelighed af tilfældige Omstændigheder, som ikke kunne have noget med den Sag at gøre. Assu- ranceværdien som Grundlag for Hartkorn- ansættelsen er lige saa god som den Hart- kornsansættelse, der finder Sted for Land- ejendomme, thi deres Nyttetværdi skifter lige- ledes med Ejerne og med Arvingerne og paa mange andre Maader. Det er et fast Grund- lag, man har at holde sig til, og naar man deler de kommunale Afgifter mellem Hart- kornet og Formue og Lejlighed, er det en fornuftig Maade at dele sin Skattebyrde paa, og selv over for de ærede Medlemmer, som mene, at man bør gaa til fuldstændig at til- intetgøre hele Hartkornbestatningen, vil jeg paa- staa, at den Tid senere vil komme, hvor Kommunerne dog igen ville have Hartkorn- skatten; thi en Afgift af Grunden er det fornuftigste og naturligste Grundlag for al Værdi, naar den saa samtidig suppleres med, hvad der beror paa Nyttetvirkningen, altsaa efter Formue og Lejlighed. Jeg fastholder, at Hartkornsskatten er heldig, naar vi udvide den til at omfatte alle de Ejendomme, som vi hidtil ikke have kunnet saa Hartkornsskat paa. Ved en saadan Hartkornsansættelse som her foreslaas, gaar man meget moderat frem, og det maa dog ind- rømmes, at selv om en Ejendom, f. Eks. en Mølle, der har en Værdi af 14—16—20,000 Kr. faar en Ansættelse af 2—3 Td. Hart- korn, vil den Skatteforhøjelse, en saadan Ejendom faar, ikke sige noget i Sammen- ligning med, hvad den paagældende Ejendom vilde saa alene efter det Forslag til en Brændevinskats, som vi behandlede for et Par Dage siden. Det indrømmes fra alle Sider, at saadanne Byrder, som hvile f. Eks. paa Møller, hvor der er Mølleafgifter eller andre saadanne bundne Næringsafgifter, burde — ogsaa efter min Mening — falde bort, men det kunde vel ogsaa ske. Det Forslag til Lov, som foreligger her, siges nemlig at skulle lette Hartkornbestatningen i Kommunerne meget betydeligt, og saaledes som Mørtallet har omformet Værdingsfor- slaget, menes det ogsaa at gøre det; men